

MỘT CÁCH TRANG TRỌNG, MỘT CÁCH CÓ TRẬT TỰ

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 14:20–40

“**20** Hỡi Anh em, về sự khôn sáng, chớ nên như trẻ con; nhưng về sự gian ác, thật hãy nên như trẻ con vậy. Còn về sự khôn sáng, hãy nên như kẻ thành nhơn. **21** Trong luật pháp có chép rằng: Chúa phán: Ta sẽ nhờ những người nói tiếng lạ, và mỗi miệng người ngoại quốc mà phán cho dân này; dầu vậy họ cũng chẳng nghe ta. **22** Thế thì, các thứ tiếng là một dấu, chẳng cho người tin Chúa, song cho người chẳng tin; còn như lời tiên tri là một dấu, chẳng phải cho người không tin, song cho người tin Chúa. **23** Vậy thì cả Hội thánh nhóm lại một nơi, nếu ai nấy đều nói tiếng lạ, mà có kẻ tâm thường hoặc người chẳng tin vào nghe, họ há chẳng nói anh em là điên cuồng sao? **24** Song nếu ai nấy đều nói tiên tri, mà có người chẳng tin hoặc kẻ tâm thường vào nghe, thì họ sẽ bị mọi người bắt phục, và bị mọi người xét đoán, **25** sự kín giấu trong lòng họ đã tỏ ra; họ bèn sấp mặt xuống đất, thờ lạy Đức Chúa Trời, và nói rằng thật có Đức Chúa Trời ở giữa anh em. **26** Hỡi Anh em, nên nói thể nào? Khi Anh em nhóm lại với nhau, trong anh em, ai có bài ca, hoặc bài giảng dạy, hoặc lời tỏ sự kín nhiệm, hoặc nói tiếng lạ, hoặc giải tiếng lạ chẳng? Hãy làm hết thảy cho được gây dựng. **27** Ví bằng có người nói tiếng lạ, chỉ nên hai hoặc ba người là cùng; mỗi người phải nói theo lượt mình, và phải có một người thông giải. **28** Nếu không có ai thông giải, thì người đó phải làm thinh ở trong Hội thánh, mình nói với mình và với Đức Chúa Trời. **29** Người nói tiên tri cũng chỉ nên có hai hoặc ba người nói mà thôi, còn những kẻ khác thì suy xét. **30** Song, nếu một người trong bọn người ngồi, có lời tỏ kín nhiệm, thì người thứ nhất phải nín lặng. **31** Bởi vì anh em đều cứ lần lượt mà nói tiên tri được cả, để ai nấy đều được dạy bảo, ai nấy đều được khuyên lơn. **32** Tâm thần của các đáng tiên tri suy phục các đáng tiên tri. **33** Vả, Đức Chúa Trời chẳng phải là Chúa của sự loạn lạc, bèn là Chúa sự hòa bình. Hãy làm như trong cả Hội thánh của các thánh đồ, **34** đờn bà phải nín lặng trong đám hội của anh em: họ không có phép nói tại nơi đó, nhưng phải phục tùng cũng như luật pháp dạy. **35** Nhược bằng họ muốn học khôn điều gì, thì mỗi người trong đám họ phải hỏi chồng mình ở nhà; bởi vì đờn bà nói lên trong Hội thánh là không hiệp lễ. **36** Có phải là đạo Đức Chúa Trời ra từ nơi anh em, hoặc chỉ đến cùng anh em mà thôi chẳng? **37** Nếu ai tưởng mình là tiên tri, hay là được Đức Thánh Linh soi sáng, thì người ấy hãy biết rằng đều tôi viết cho anh em đây là mạng lịnh của Chúa. **38** Mà nếu ai muốn bỏ qua thì mặc họ bỏ qua! **39** Ấy vậy, hỡi anh em, hãy trông mong ơn nói tiên tri, và đừng ngăn trở chi về điều nói tiếng lạ. **40** Nhưng mọi sự đều nên làm cho phải phép và theo thứ tự.”

Gợi ý bài học: Trong phần trước, sứ đồ Phao-lô nhấn mạnh rằng năm lời nói giúp người khác hiểu chân lý còn quý hơn mười ngàn lời nói tiếng lạ mà không ai hiểu được. Tiếp tục chủ đề đó, đoạn Kinh Thánh hôm nay hướng dẫn cách sử dụng các

ân tứ trong Hội Thánh sao cho đem lại ích lợi cho cộng đồng, chứ không chỉ phục vụ những trải nghiệm thuộc linh cá nhân.

Phao-lô mở đầu bằng lời khuyên: "Hỡi Anh em, về sự khôn sáng, chớ nên như trẻ con; nhưng về sự gian ác, thật hãy nên như trẻ con vậy. Còn về sự khôn sáng, hãy nên như kẻ thành nham." Ông không trách họ vì có các ân tứ, nhưng vì họ đang cư xử như những đứa trẻ thuộc linh. Người trưởng thành không đánh giá đời sống thuộc linh bằng những điều gây ấn tượng hoặc những trải nghiệm đặc biệt, nhưng biết phân biệt điều gì thật sự đem lại ích lợi cho Hội Thánh.

Có lẽ Phao-lô trích dẫn Ê-sai 28 để giải thích mục đích của tiếng lạ. Trong thời Ê-sai, vì dân Y-sơ-ra-ên không chịu nghe lời Đức Chúa Trời qua các tiên tri, nên Ngài dùng tiếng nói của quân A-si-ri để thi hành sự phán xét. Đó là thứ ngôn ngữ họ không hiểu. Từ đó, Phao-lô cho thấy tiếng lạ có thể là một dấu hiệu về sự hiện diện và hành động của Đức Chúa Trời, nhưng bản thân nó không tự động gây dựng đức tin nếu người nghe không hiểu. Ngược lại, lời tiên tri – tức là lời Đức Chúa Trời được công bố rõ ràng để gây dựng, khích lệ và an ủi – mới thật sự giúp Hội Thánh được lớn lên. Phao-lô đưa ra hai tình huống là nếu cả Hội Thánh đều nói tiếng lạ mà không ai hiểu, người mới đến hoặc người chưa tin sẽ nghĩ rằng các tín hữu đang mất kiểm soát hoặc điên cuồng. Nhưng nếu Lời Chúa được công bố rõ ràng, người nghe sẽ được Thánh Linh cáo trách, nhận biết tình trạng của mình, rồi thừa nhận rằng Đức Chúa Trời thật sự đang hiện diện giữa Hội Thánh.

Phao-lô đưa ra nguyên tắc rất quan trọng: "Hãy làm hết thảy cho được gây dựng" Từ "gây dựng" mang ý nghĩa xây dựng một ngôi nhà. Các ân tứ giống như những vật liệu xây dựng mà Đức Chúa Trời ban để xây nên thân thể Đấng Christ. Vì thế nếu có người nói tiếng lạ thì phải có người thông giải. Nếu không có người thông giải thì nên giữ yên lặng trong buổi nhóm và chỉ nói với Đức Chúa Trời trong sự cầu nguyện riêng. Đối với lời tiên tri cũng vậy chỉ nên có hai hoặc ba người lần lượt nói. Những người khác cần lắng nghe và phân định xem điều được nói có phù hợp với Lời Đức Chúa Trời hay không. Điều này cho thấy các ân tứ luôn vận hành trong sự tự chủ và trật tự. Phao-lô nói: "Tâm thần của các đấng tiên tri suy phục các đấng tiên tri." Nói cách khác, người được Đức Thánh Linh sử dụng không mất sự kiểm soát bản thân. Sự đầy dẫy Đức Thánh Linh không dẫn đến hỗn loạn, nhưng luôn đi cùng sự tự chủ và trưởng thành. Phao-lô khẳng định: "Đức Chúa Trời chẳng phải là Chúa của sự loạn lạc, bèn là Chúa sự hòa bình."

Đó là nguyên tắc chi phối toàn bộ đời sống thờ phượng. Trong Hội Thánh Cô-rinh-tô, có một số người thường xuyên làm gián đoạn buổi nhóm bằng những lời nói hoặc hành động thiếu trật tự. Vì thế, Phao-lô yêu cầu họ giữ yên lặng trong những trường hợp gây rối, để buổi nhóm được diễn ra cách trang nghiêm và có ích cho mọi người. Điều này không có nghĩa Phao-lô phủ nhận vai trò của phụ nữ trong Hội Thánh. Trước đó, trong chương 11, ông đã thừa nhận phụ nữ cầu nguyện và nói tiên tri trong buổi nhóm. Điều ông đang sửa dạy ở đây là những hành vi gây mất trật tự trong sự

thờ phượng, chứ không phải phủ nhận giá trị hay chức vụ của phụ nữ. Đồng thời, ông cũng nhắc nhở những người cho rằng chỉ mình họ mới có mặc khải đặc biệt hoặc chỉ mình họ mới thật sự được Đức Thánh Linh sử dụng.

Phao-lô hỏi: "Có phải là đạo Đức Chúa Trời ra từ nơi anh em, hoặc chỉ đến cùng anh em mà thôi chăng?" Không ai có quyền độc chiếm chân lý hay tự xem mình là nguồn mặc khải duy nhất của Đức Chúa Trời.

Kết luận: Phao-lô kết thúc bằng hai lời khuyên rất cân bằng: "hãy trông mong ơn nói tiên tri," Đồng thời: "và đừng ngăn trở chi về điều nói tiếng lạ". Ông không phủ nhận bất kỳ ân tứ nào của Đức Thánh Linh. Điều ông nhấn mạnh là: "Nhưng mọi sự đều nên làm cho phải phép và theo thứ tự." Đời sống thuộc linh trưởng thành không được đo bằng những trải nghiệm gây ấn tượng, nhưng bằng việc các ân tứ được sử dụng để tôn cao Chúa Giê-xu, gây dựng Hội Thánh, đem lại sự bình an, và giúp mọi người tăng trưởng trong đức tin.

Một Hội Thánh đầy đầy Đức Thánh Linh không phải là Hội Thánh hỗn loạn, nhưng là Hội Thánh mà mọi sự đều diễn ra trong tình yêu thương, sự tự chủ và trật tự, để Đức Chúa Trời được vinh hiển và thân thể Đấng Christ được gây dựng.

Câu hỏi áp dụng bài học:

Khi phục vụ trong Hội Thánh, tôi đang tìm cách thể hiện bản thân hay thật sự mong muốn gây dựng và mang ích lợi cho người khác?

Đời sống thờ phượng và phục vụ của tôi có phản ánh sự bình an, trật tự và sự tự chủ mà Đức Thánh Linh ban cho không?

Tôi có sẵn sàng đặt quyền lợi, sở thích hoặc trải nghiệm cá nhân xuống để giữ gìn sự hiệp một và gây dựng Hội Thánh Chúa không?

Lời cầu nguyện:

“Lạy Chúa! cảm ơn Ngài đã cho con có cơ hội suy ngẫm về đức tin của mình qua bài học sáng hôm nay. Cảm ơn Chúa vì Lòng nhân từ của Ngài đối với Hội Thánh Cô rinh tô, một hội thánh đang trong tình trạng chia rẽ và mất trật tự.

Con cầu nguyện xin giúp chúng con sử dụng những ân tứ được ban cho để chỉ nhằm mục đích xây dựng Hội Thánh và mang lại hòa bình. Xin giúp con loại bỏ tấm lòng trẻ con thích phô trương nhưng trở thành người khôn ngoan, và hướng dẫn chúng con trưởng thành để giữ gìn sự hiệp một trong hội thánh của Chúa. Con cầu nguyện trong danh Chúa Giê-xu A-men”